

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, declarat de avocatul Ion Negura, în numele inculpatului

*Dînga Grigore xxxxx, născut la
xx xxxxxxxx xxxx, locuitor al s. xxxxxxxxx, r-nul
xxxxxxxxx, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 25.06.2016 – 15.02.2017,
instanța de apel: 16.03.2017 – 25.04.2017,
instanța de recurs: 17.07.2017 – 27.09.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 15 februarie 2017, Dînga Grigore a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 20 martie 2016.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul succesorului părții vătămate, Chicerman Vera, prejudiciul material de 3000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 19 martie 2016, aproximativ ora 01⁰⁰, inculpatul Dînga Grigore, împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată în cadrul urmăririi penale, având măști pe față și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în locuința lui Mișcoi Dmitri, născut la

xxxxxxx, amplasată în s. xxxxxxxx, r-nul xxxxxxxx, unde l-au atacat imobilizându-i mâinile și picioarele, pe care l-au legat cu o bandă adezivă, după care i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii în diferite regiuni ale corpului și sugrumându-l cu mâinile, pentru ca victima să indice locul păstrării banilor. În rezultatul violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, aplicată de către Dînga G. și persoana necunoscută, partea vătămată Mișcoi D. a indicat locul păstrării banilor în sumă de 3000 lei, pe care agresorii i-au sustras, cauzându-i un prejudiciu în proporții considerabile.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate Mișcoi D., care coroborează cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.03.2016, a gospodăriei cet. Sandu Valentina amplasată în s. Holercani, r-nul Dubăsari, locul unde a fost depistată o mască din material ce aparține inculpatului. Acesta nu a negat că masca nu i-ar aparține, ba din contra explică modul în care a confecționat-o și din ce haină, neavând explicații la întrebarea cum a ajuns masca în scurta sa. Inculpatul a încercat să ducă în eroare instanța de judecată menționând că ar fi confecționat-o ulterior adică în seara zilei de 19 martie și că aceasta s-a petrecut în prezența cumnatului Andrei Poprițac și a socrului Anatolie Bodos. Însă, ultimul a declarat că nu a văzut ca inculpatul sau A. Poprițac în prezența lui să confecționeze vre-o mască.

Declarațiile lui D. Mișcoi coroborează și cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.04.2016, prin care s-a examinat masca din material de culoare neagră ridicată din gospodăria cet. V. Sandu, precum și cu procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 11.05.2016, potrivit căruia părții vătămate D. Mișcoi i-au fost prezentate spre recunoaștere trei măști, prin care ultimul, după semnalmentele exterioare, a recunoscut anume ca mască asemănătoare cea care a fost ridicată de la inculpat.

La 06 noiembrie 2016, partea vătămată Mișcoi D. a decedat în urma unui accident rutier. În calitate de succesor al părții vătămate a fost recunoscută fiica defunctului, Vera Chicerman, care a declarat în instanță că la tatăl ei au fost soția și mama inculpatului și l-au rugat să-l ierte pe ultimul, însă el le-a răspuns că să fie totul conform legii.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă numai prin izolare de societate.

3. Avocatul Ion Negura a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, *din motivul lipsei faptei de infracțiune.*

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerare toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și încadrarea juridică corectă a faptelor săvârșite de inculpat, nu a dat o apreciere juridică probelor administrate și nu a interpretat just toate declarațiile martorilor și a succesorului părții vătămate.

Probele acuzării cât și ale apărării demonstrează că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată, astfel lipsește vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) și f) Cod penal.

Martorii acuzării nu au arătat nimic concret, ori nimeni nu a fost martor direct la comiterea infracțiunii. Conform art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, iar careva probe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de tâlhărie nu au fost identificate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Dînga Grigore a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 20 martie 2016.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art.188 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșite de două persoane mascate, prin pătrunderea în locuință.

Instanța a exclus din învinuire calificativul „cauzarea de daune în proporții considerabile”, deoarece însăși partea vătămată Mișcoi D. a declarat că pe lângă cele 3000 lei, mai avea 20.000 lei, are casă proprie, animale domestice, și astfel, ținând cont de starea lui materială, 3000 lei nu pot fi considerați ca o daună considerabilă.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

5. La 27 iunie 2017, avocatul Ion Negura a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, *din motivul lipsei faptei de infracțiune*.

Recurentul a invocat că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel la 29 mai 2017, fiind recepționată prin poștă.

Instanțele nu au luat în considerare toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și încadrarea juridică corectă a faptelor săvârșite de inculpat, nu au dat o apreciere juridică probelor administrate și nu au interpretat just toate declarațiile martorilor și a succesului părții vătămate.

Probele acuzării cât și ale apărării demonstrează că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată, astfel lipsește vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Simpla prezumție că ar fi putut săvârși infracțiunea fără a prezenta dovezi relevante nu poate fi apreciată drept circumstanță hotărâtoare pentru recunoașterea vinovăției și condamnarea inculpatului. Ori nu s-a constatat prin nici o probă prezența inculpatului la acea oră, în acel loc al comiterii infracțiunii, faptul

înțelegerii prealabile cu alte persoane potențiali complici, repartizarea rolurilor între ei, sau orice altă implicare a inculpatului la comiterea tâlhăriei.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 25 aprilie 2017, în prezența inculpatului și avocatului I. Negura, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 23 mai 2017, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces-verbal, în lipsa inculpatului și avocatului Negura I., ultimului fiindu-i expediată o copie de pe hotărârea motivată (*f.d. 109, 132 v.5*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 23 mai 2017, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 23 iunie 2017.

Totodată, recursul ordinar a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 27 iunie 2017, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 143 v.5, pct. 5. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului ordinar, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are

un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar de pe rol este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Negura, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în privința inculpatului Dînga Grigore xxxxxx, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco